

динъ, който безъ да искамъ съмъ го прѣрѣзалъ съ лопатката. Той ще ли се поправи?

— Ти мислишъ, че двѣтъ му части пакъ ще се срастнатъ? — попита бащата.

— Не, азъ мислѣхъ, че отъ всѣка часть ще израстне новъ червей.

— Ти не се лъжешъ — отговори професорътъ. Недавна сж били правени доста точни опити, за да се изясни тоя въпросъ. И сега не може да има никакво съмнѣние, че на прѣдния откъснатъ край израства нова опашка, а на задния край израства прѣденъ съ нова глава.

— Споредъ мене това никакъ не е чудно, — каза Владко. Дъждовниятъ червей има два еднакви края: не се познава, дѣ е главата, дѣ е опашката.

— Лъжешъ се — възрази бащата. Ако разгледашъ вътрѣшнитѣ органи на червея, ще видишъ, че въ прѣдния край на тѣлото му се намиратъ цѣлъ редъ органи, напр. мозъкъ, глѣтка и др., които лупсватъ на задния край. Значи, когато червеятъ възстановява изгубенитѣ части отъ тѣлото си, той си образува отново твърдѣ важни органи.

— Тогава дали не могатъ да се слѣпять двѣтъ половини на червея? — попита Павелъ.

— Трудно е да се слѣпять, но може да се зашиятъ. Въ такъвъ случай двѣтъ половини се срасватъ и поврѣдата се поправя. Опитвали сж се дори да съединятъ така два опашни края, или наопаки два прѣдни края. Двата прѣдни края не могли да се сраснатъ, но двата опашни прѣкрасно се сраснали и живѣли нѣколко мѣсеци; но най-послѣ тоя своеобразенъ червей, съставенъ отъ двѣ опашни половини умрѣлъ отъ гладъ, защото, като нѣмалъ глава, не можалъ да се храни.